

VII. 1. udvalg.

2. Argentina, Australien, Belgien, Bulgarien, Canada, Frankrig, Indien, Iran, Italien, Japan, Mexico, Polen, Rumænien, Sierra Leone, Sovjetunionen, Storbritannien, Sverige, Ungarn, USA og Østrig fremsatte et resolutionsforslag, hvori rumudvalget opfordres til snarest at lade arbejdsgruppen vedrørende fjernidentifikation af jordkloden ved hjælp af satelitter indlede sit arbejde, og som anmoder FN's medlemslande om at støtte arbejdsgruppen med oplysninger om de hidtidige resultater på området. Resolutionsforslaget vedtoges uden afstemning.

3. En gruppe lande bestående af Australien, Belgien, Brasilien, Bulgarien, Libanon, Mongoliet, Polen, Sierra Leone, Sovjetunionen, Storbritannien, Ungarn, USA og Østrig fremsatte et resolutionsforslag, der anbefaler medlemslandene at undertegne udkastet til konvention om ansvar for skader forvoldt ved opsendelsen af rumgenstande. Resolutionsforslaget vedtoges med det af Belgien fremsatte ændringsforslag med 90 stemmer for og ingen imod, medens 4 (Canada, Iran, Japan og Sverige) afstod. En række lande erklærede i stemmeforklaringer, at deres stemmeafgivning på ingen måde præjudicerede deres afgørelse om, hvorvidt de ville underskrive og ratificere konventionen.

Den 29. november 1971 vedtog plenarforsamlingen uden afstemning de under 1. og 2. nævnte resolutioner, medens den under 3. nævnte resolution vedtoges med 93 stemmer for, og ingen imod, medens Canada, Iran, Japan og Sverige afstod. (Res. 2776 - 2778 - 2777 (XXVI)).

Gennemførelse af deklARATIONEN om styrkelse af international sikkerhed.

(Dagsordenens punkt 34).

På 25. samling vedtoges efter langvarige og yderst komplicerede forhandlinger landegrupperne imellem en deklARATION om styrkelsen af den internationale sikkerhed. Ifølge deklARATIONENS artikel 27 pålagdes det generalsekretæren til den 26. samling at aflægge beretning om de skridt, der måtte være taget for at styrke den internationale sikkerhed. I overensstemmelse hermed

anmodede generalsekretæren i en note af 1. februar 1971 samtlige medlemslande om senest den 31. juli 1971 at måtte modtage oplysninger om hvilke skridt, de enkelte lande havde taget i medfør af deklARATIONEN.

Generalsekretærens beretning indeholdt alene en gengivelse af svarene fra de 32 lande, der pr. 24. september 1971 havde besvaret generalsekretærens note. Under behandlingen i 1. udvalg indløb yderligere 10 svar. Ingen af de indløbne besvarelser giver anledning til omtale.

Et fælles træk for debatten - bortset fra de vestlige landes indlæg - var at indlæggen bestod af en gennemgang af de problemer, der havde influeret på den sikkerhedspolitiske situation i det forløbne år. Der var i vidt omfang tale om en gentagelse af, hvad der var blevet fremført under plenarforsamlingens generaldebat. Lande med særlig tilknytning til bestemte problemer koncentrede sig naturligt nok om disse. Således beskæftigede de arabiske indlæg sig i første række med situationen i Mellemøsten, de afrikanske talere hæftede sig især ved forholdene i det sydlige Afrika, og de østeuropæiske lande omtalte i særlig grad de europæiske sikkerhedsproblemer.

Fra mange sider blev det fremhævet, at deklARATIONEN var et fornyet udtryk for medlemslandenes tilslutning til FN-pagten principper, ligesom det blev understreget, at en gennemførelse af deklARATIONENS bestemmelser ville indebære en betydelig styrkelse af den internationale sikkerhed.

Fra vestlig side rejstes tvivl om behovet for en fornyet debat og en substantiel resolution under denne samling.

Det fremhævedes, at deklARATIONEN fra sidste år var udtryk for et kompromis, som først opnåedes efter vanskelige og langvarige forhandlinger. Det kunne derfor ikke akcepteres, at enkelte dele af deklARATIONEN udskiltes og gentoges i en ny selektiv resolution. En vedtagelse af en sådan resolution kunne endog medføre en svækkelse af deklARATIONENS betydning. Såfremt man insisterede på at vedtage en substantiel resolution, måtte man for at opnå tilslutning sikre, at der blev balance i dens indhold, hvilket i praksis ville betyde gentagelse af deklARATIONEN ord for ord. Det ville derfor være nok så hensigtsmæssigt at vedtage en proceduremæssig resolution, der blot bekræftede med-